

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg kan forstå, at vi nu bytter roller lidt mellem spørger og svarer.

Men jeg kan ikke se, hvorfor alle disse spørgsmål, som man kan stille, og den diskussion, der kan opstå osv., ikke skulle kunne opstå på det her område ligesom på alle mulige andre områder i det her samfund ved, at der er en kommunikation borgere imellem, organisationer imellem, borgere og myndigheder imellem og organisationer og myndigheder imellem. Det er der da masser af muligheder for.

Der er stadig væk også et Adoptionsnævn, hvor de ting kan køre ind igennem, så jeg synes overhovedet ikke, der er noget problem.

Det største problem er, at kreativiteten hos nogle åbenbart er forringet i en sådan grad efterhånden, at man ikke tror, der kan tages nogen initiativer, uden der skal nedsættes officielle råd til at gøre det.

Kl. 15.10

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Den var lidt for nem.

Forud for adoptionslovens vedtagelse havde vi en meget, meget, meget lang sagsbehandling i udvalget. Undervejs – og hr. Lars Barfoed har selvfølgelig det handicap, at han ikke var med dengang – havde vi en stribe reaktioner i forhold til det her. En stribe henvendelser.

Det var jo netop på baggrund af de mange henvendelser, på baggrund af de mange reaktioner, at man netop havde kunnet påvise, at det ikke havde været muligt at få lavet den her videnopsamling, det ikke havde været muligt at få lavet den forskning, samtidig med at vi også følte, at det nok var rimelig behageligt for os med den store forandring, der lå i adoptionsloven, så at kunne følge det qua det arbejde, der ligger i Adoptionsrådet.

Jeg vil sige, at det ikke er helt tilfældigt. Når man kom udefra og bad om det her, tror jeg, at samtlige partier i øvrigt dengang sagde, at det bør vi have.

Det er derfor så meget mere skammeligt, at man på nuværende tidspunkt beslutter sig for at sige: Pyt, det arbejde er ikke særlig interessant, nu nedlægger vi det lige, bedst som det er startet op. Det er ærgerligt.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Per Dalgaard som ordfører.

Per Dalgaard (DF):

Vi taler her om L 86, der er et led i saneringen af råd, nævn og centre fra regeringens side. Dansk Folkeparti bifalder fuldt ud den proces, der er i gang.

Vi ser frem til, at øvelsen fortsætter ind i det næste finansår, også selv om den tidligere regering og dens støtter vrider sig voldsomt, hver gang der er nogle socialdemokratiske bastioner, der skal nedlægges.

Adoptionsrådet består i dag af en formand og 13 medlemmer. Dertil kommer medlemmer fra børneorganisationer, forskere, repræsentanter fra Socialministeriet og Udenrigsministeriet. Ja, man forbavses. En ordentlig flok mennesker for blot at komme med et udkast til en informationspjece, hvis indhold kan rekvireres andre steder. Dette pauvre resultat siden oprettelsen i januar 2000 er det, der kan lægges frem.

Når der har været møder, har fremmødet været af ringe karakter, og det arbejde, der har været udført, har været af meget teoretisk tilsnit. Et aldeles overflødigt råd, og man kan kun gisne om, hvorfor det i sin tid blev oprettet.

Man kan vel sige, at rådets ringe aktivitet har medført dets egen nedlæggelse. Dansk Folkeparti støtter meget gerne dette forslag.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

I sin begrundelse for, hvorfor netop dette råd skulle nedlægges, blev det fremført, at der var en række råd osv., som var overflødige og sådan noget, og så blev der anvendt et udtryk: »socialdemokratisk bastion«. Jeg mener, jeg hørte rigtigt.

Her blev initiativet i første omgang taget af fru Anne Bastrup og fru Inge Dahl-Sørensen, derefter var det sådan set Socialdemokratiet, der måske havde lidt vanskeligt ved det, for man er jo, når man har regeringsmagten, måske ikke altid er helt vild med, at der sker sådan noget tummel blandt ordførere, som pludselig får den samme idé.

Hr. Per Dalgaard sagde, at han kun kunne gisne om, hvorfor rådet i sin tid var blevet oprettet. Jeg synes, hr. Per Dalgaard skal spørge Dansk Folkepartis ordfører på det tidspunkt, hvordan Dansk Folkeparti stillede sig til det, og hvorfor man stillede sig sådan til det. Man behøver sådan set ikke at gisne om, hvad der var meningen fra Dansk Folkepartis side på det tidspunkt.